नन्दप्रभवंपुंस्त्वमिन्द्रियंकिट्टवर्ज्जितं ॥ २९३ ॥ पौरुषंप्रधानधातु हे०चं० ३
र्ल्लोमणेमतनूरुहं । त्वक्कविश्वादनीकृत्तिश्चर्म्माजिनमसृग्धरा ॥ २९४ ॥
वस्नसातुस्नसास्नायुर्न्नाड्योधमनयःशिराः । कण्डरातुमहास्नायुर्म्मलं
किट्टंतदक्षिजं ॥ २९५ ॥ दूषीकादूषिकाजैह्वंकुलिकंपिप्पिकापुनः । द
न्त्यंकार्णन्तुपिञ्जूषःसिङ्घाणोघ्राणसम्भवं ॥ २९६ ॥ सृणीकास्यन्दिनी
लालास्यासवःकफकूर्च्चिका । मूत्रंवस्तिमलंमेहःप्रस्रवोनृजलंस्रवः
॥ २९७ ॥ पुष्पिकातुलिङ्गमलंविड्विष्ठाऽवस्करःशकृत् । गूथंपुरी
षंशमलोच्चारौवर्च्चस्कवर्च्चसी ॥ २९८ ॥ वेषोनेपथ्यमाकल्पःपरिक
र्म्माङ्गसँस्क्रिया । उद्वर्त्तनमुत्सादनमङ्गरागोविलेपनं ॥ २९९ ॥ चा
र्च्चिक्यंसमालभनंचर्च्चास्यान्मण्डनंपुनः । प्रसाधनंप्रतिकर्म्ममार्ष्टिःस्या
न्मार्ज्जनामृजा ॥ ३०० ॥ वासयोगस्तुचूर्णंस्यात्पिष्टानःपटवासकः । ग
न्धमाल्यादिनायस्तुसँस्कारःसोऽधिवासनं ॥ ३०१ ॥ निर्वेशउपभोगः
स्यात्स्नानंसवनमाप्लवः । कर्प्पूरागुरुकक्कोलकस्तूरीचन्दनद्रवैः ॥ ३०२ ॥
स्याद्यक्षकर्द्दमोमिश्रैर्वर्त्तिर्गात्रानुलेपनी । चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमै
स्तुचतुस्समं ॥ ३०३ ॥ अगुर्वगुरुराजार्हंलोहंकृमिजवंशिके । अना
र्य्यजंजोङ्गकञ्चमङ्गल्यामल्लिगन्धियत् ॥ ३०४ ॥ कालागुरुःकालतु
ण्डःश्रीखण्डंरोहणद्रुमः । गन्धसारोमलयजेचन्दनेहरिचन्दनं ॥ ३०५ ॥
तालपर्णिकगोशीर्षौपत्राङ्गंरक्तचन्दनं । कुचन्दनंताम्रसारंरञ्जनंति